

Forslag ikke kunne faae noget Udtryk i en Forkastelse af Lovforslaget. Det er kun disse Bemærkninger, jeg har villet tillade mig at fremsætte.

Ordføreren (Mazzen): Der er et Punkt, som jeg skal tillade mig at sige et Par Ord om i Anledning af, hvad den ærede sidste Taler sagde, nemlig om den tilsyneladende Modsigelse, der skulde være mellem at billige Regjeringens Forslag og dog indstille det til Forkastelse. Naar man ser rigtig paa Forholdet og de Forudsætninger, under hvilke vi have udtalt os, er der slet ingen Modsigelse. Vi have billiget og maattet billige, at det efter den Vej, vi mere og mere ere komne ind paa, var naturligt, at Regjeringen forelagde dette Forslag, men da vi ogsaa gaa ud fra, at vi ere komne ind paa en gal Vej, som vi mere og mere skulle spørge for at komme bort fra, tilfjendegive vi dette netop ved at sige, at det er en Fremgangsmaade, hvis fremtidige Fastholden vi ikke kunne billige, og som vi derfor ville give et Udtryk ved at sige, at vi ikke finde Anledning til at stemme for det foreliggende Forslag. De to sidste ærede Taleres Udtalelser give mig ikke Anledning til at sige Andet, end at det naturligtvis staar Enhver frit for at tage sit Forbehold i Hensende til Motiverne; det have de gjort, og derved er deres Stilling til Spørgsmaalet forsaavidt klart. Søvrigt kan der under ingen Omstændigheder være nogen Anledning til, at vi skulde være bundne ved ethvert Ord i Betænkningen, det er en saa vidtgaaende Fordring, som jeg ikke antager, at Rogen kan stille. Men naar det er sagt, at dette udelukkende er en akademisk Diskussion, maa jeg dog dertil sige, at det er et Votum af Landsstinget, der vil komme til at foreligge, og jeg antager, at Enhver vil erkjende, at et Votum af dette Thing har ikke blot akademisk Betydning, og naar vi have bragt Spørgsmaalet frem nu, saa er det, som jeg har tilladt mig at udtale, fordi der netop kun under den Situation, som foreligger, kunde være nogen Mulighed for at bringe det frem; kun da have vi den Ro til at drøfte det, som vil være nødvendig, hvis ikke vi maa sige, at vi over Hals og Hoved vedtage Forslaget, hvad enten det er i den ene eller den anden Form. Idet jeg iøvrigt paaskjønner den Tilslutning, som navnlig den ærede 5te Landsstingsmand for 1ste Kredts (Krieger) gav en Del af mine Udtalelser, skal jeg slutte med at anbefale det høie Thing at forkaste Forslaget.

Conseilspræsidenten (Estrup): Det vilde maaske se noget besynderligt ud, dersom

der slet ikke blev taget Ordet fra Regjeringens Side, naar der foreligger et Forslag fra Flertallet i Udvalget om at forkaste et af Regjeringen forelagt Forslag. Det kunde jo af Udenforstaaende, Fjernerestaaende, opfattes saaledes, at dette betegnede en væsentlig Uoverensstemmelse mellem Flertallet i dette Thing og Regjeringen. Ganste vist har det ærede Udvalgs Flertal selv havt Die herfor, idet der i dets Betænkning er indskudt et Par Linier, hvori det udtales, at Udvalgets Flertal ganste billiger, at Regjeringen har indbragt det foreliggende Forslag, altsaa netop Forslaget i den Form, hvori det er indbragt af Regjeringen, men en saadan indskudt Bemærkning kan jo saa overmaade let overses, og hvis jeg ikke hørte feil, forekommer det mig, at der endog saa her i Salen er gjort Forsøg paa at tyde Udvalgets Flertals Optraeden som en delvis Misbilligelse af Regjeringens Fremgangsmaade. Jeg tror derfor, at det er rettest, at jeg udtryffeligt udtaler, at jeg i alt Væsentligt slutter mig til den Betragtning med Hensyn til midlertidige Finantslove, som er udtalt i Udvalgets Flertals Betænkning. Jeg er ganste enig med Udvalgets Flertal i, at disse midlertidige Finantslove kun ere Finantslove af Navn og ikke ere det i Virkeligheden, dersom man ellers ved Finantslove forstaar det, som vor Grundlov forstaar ved en Finantslov. Jeg er ligeledes ganste enig med det ærede Udvalgs Flertal i, at det kun er under tvingende Omstændigheder, at det er forsvaret til ty til en saadan Nødhjælp, som midlertidige Finantslove ere, og jeg er ganste enig med det ærede Udvalgs Flertal i, at saadanne tvingende Omstændigheder vanskelig, naar der er god Villie fra alle Sider, kunne tænkes at komme tilstede, naar Rigsdagen har 6 Maanedere til uafbrudt at bearbejde Finantsloven i (Hør! Hør!) Jeg er endvidere ganste enig med det ærede Udvalgs Flertal i, at det er i allerhøjeste Grad sørgeligt, at det er i ødelæggende for den konstitutionelle Udvikling her i Landet, at Rigsdagssamlingerne Naar efter Naar trække ud langt, langt over den i Grundloven fastsatte Tid (Hør!) og det bliver saa meget uheldigere, naar Misforholdet mellem den Tid, der anvendes, og det, der præsteres, stadig voxer. (Stærke Hør!) Det er undergravende Rigsdagens Anseelse, og det berøver Rigsdagens Tilgangen af en stor Del af de bedste Kræfter, som netop skulde give Rigsdagen Anseelse, fordi man ikke er istand til at afse 6—7 Maanedere til en Gjerning, som efter de Flestes Mening bringer saa ringe Frugt som den at deltage i Landets Repræsentation. (Hør!) Efter denne Udtalelse kan der altsaa heller